

PRESENTACIÓ PROGRAMACIÓ

Dijous, 15 de febrer
a les 11:15h

2024

DOSSIER
DE PREMSA

Pablo Picasso. *Retrat de Fernandé. Horta de Sant Joan, 1909.* Dusseldorf Kunstsammlung, Nordrhein-Westfalen
© 2024 Photo Scala, Florence/bpk, Bildagentur fuer Kunst, Kultur und Geschichte, Berlin © Successió Pablo Picasso, VEGAP, Madrid 2024

PROGRAMACIÓ 2024

PROGRAMACIÓ EXPOSITIVA

- Fernande Olivier, Pablo Picasso i els seus amics
- De Montmartre a Montparnasse (1889 - 1914). Artistes catalans a París
- La Primavera Surrealista

Proposta d'art contemporani:

- Bernard Plossu. Paisatges catalans de Picasso

NOVA MUSEOGRAFIA

PROGRAMES PÚBLICS

- Programa d'activitats
- Compromís educatiu
- Acollida de públics

INTRODUCCIÓ

Si una cosa ens ha ensenyat la gran quantitat d'exposicions compreses dins de la **Celebració Picasso** és que l'interès per l'artista és inesgotable i les noves aproximacions i punts de vista no s'acaben mai. Picasso va ser tan innovador, productiu i longeu que encara ens queden moltíssimes temàtiques i perspectives per anar descobrint i gaudint.

L'any 2023 ha estat l'any de la **Celebració Picasso** i l'any en què el Museu s'ha obert **veritablement a la ciutat**. Hem comptat amb 160.000 visitants de Barcelona ciutat, que signifiquen un 16 % del total. Aquesta fidelització del públic barceloní és una tendència que volem afiançar. En el marc de la **Celebració** hem organitzat dues exposicions excepcionals «**Daniel-Henry Kahnweiler: marxant i editor**», vista per 120.000 persones i «**Miró-Picasso**», un projecte conjunt amb la Fundació Joan Miró que va tancar el mes de gener amb 261.000 visites al Museu Picasso. Entre aquestes dues exposicions l'antològica de Carmen Calvo durant l'estiu va rebre més de 350.000 visitants. El 2023 ha estat realment l'any de la recuperació de públics. Podem dir amb satisfacció que hem arribat a la xifra d'1.047.000 visitants.

Passada la **Celebració**, el Museu Picasso treballa per fer valdre la seva col·lecció i facilitar l'aproximació a l'extensa òrbita de l'artista, sigui historiogràficament o des d'una perspectiva contemporània.

Enguany, amb la programació expositiva, posarem en relleu la **relació de Picasso amb Catalunya**. L'exposició del mes de febrer té com a protagonista el paisatge català. El fotògraf **Bernard Plossu** va fotografiar els paratges picassians que han estat cabdals en el desenvolupament de l'artista: Horta de Sant Joan, Gósol, Cadaqués, Barcelona... El resultat són unes fotografies de textura especial que, en paraules del poeta Bernard Noël, «capten l'ànima de Picasso.»

La proposta del mes de juny és la dedicada a **Fernande Olivier**: artista, escriptora, model i companya de Picasso entre els anys 1904 i 1912. L'exposició, la primera dedicada a Olivier i per tant totalment inèdita, posarà

l'accent en els textos i documents que permeten traçar la seva vida i les seves relacions. Va ser precisament ella qui acompanyà Picasso en els seus sojorns a Horta de Sant Joan i a Gósol.

Tancarem l'any amb una exposició patrimonial i també de caràcter català: «**De Montmartre a Montparnasse (1889 - 1914). Artistes catalans a París.**» L'exposició permetrà a qui la visiti descobrir com veien els artistes catalans la ciutat de París, aleshores la capital de l'art modern i ens permetrà contextualitzar l'atracció de Picasso per aquesta ciutat. Es presenten obres de creadors i creadores que van viure i treballar a la ciutat de les llums entre el 1889, any de l'Exposició Universal, i el 1914 i que tenen com a protagonista el paisatge urbà, els tallers d'artista i els indrets de divertiment. Els grans noms de l'escena catalana del moment no hi faltaran: Ramon Casas, Santiago Rusiñol, Isidre Nonell, Paco Durrio, Ricard Canals, Lluïsa Vidal... i, per descomptat, Picasso. Per aquest projecte comptarem amb préstecs excepcionals d'obres del MNAC, del Museu de Sitges i de col·leccions particulars de Barcelona.

El nostre periple català va més enllà de les portes del museu: presentarem, conjuntament amb el Museu de Solsona, «Picasso i arts i tradicions populars catalanes» al mes de març. Aquesta exposició ens ajuda a ser presents al territori i és un gest més per a propiciar el desenvolupament de la **futura xarxa de museus i centres picassians**.

L'any 2024 també està marcat pel centenari del **Primer manifest surrealista d'André Breton**. El Museu Picasso participa de la celebració amb el que hem anomenat **Primavera surrealista**, tot i que tindrà lloc a partir de l'octubre. La celebració girarà entorn d'una exposició que recrearà de manera documental les sales de la famosa **exposició «Picasso» organitzada per l'agrupació cultural ADLAN a la Sala Esteva** el gener de 1936 i una altra dedicada als **collages d'Aube Breton-Elléouët**, la filla d'André Breton. La programació del **Doctorat Picasso** del curs acadèmic 2024 - 2025 i una sèrie de publicacions, col·loquis i tallers didàctics també giraran al voltant d'aquest moviment

artístic i literari sorgit a França i de caràcter internacional.

Paral·lelament, el 2024 també serà l'any en què renovarem la museografia de la col·lecció permanent. Volem que els orígens i la gènesi del museu quedin ben explicats a les sales, en les que s'incorporaran més obres, material audiovisual i d'arxiu. Volem que la identitat i la singularitat del Museu Picasso prengui rellevància. A la vegada, la tecnologia ens permetrà mostrar aquells estudis científics fets recentment i que ens han ajudat a comprendre millor els processos creatius de l'artista. I enguany tindrem uns convidats d'honor que ens ajudaran a entendre l'ull de Picasso. Mostrarem a sales obres d'artistes del segle d'or espanyol que arriben al Museu Picasso de la Pinacoteca madrilenya en concepte d'intercanvi.

La recentment publicada cartografia **Picasso-Barcelona** contribuirà a posar de manifest –tant a les sales del museu com a la programació pública– l'**estreta i afectuosa relació de Picasso amb la ciutat**.

I a més, 2024 serà l'any en què algunes qüestions relacionades amb el funcionament del Museu el faran un indret més acollidor. Per una banda, treballarem per a adaptar-nos a criteris d'accessibilitat i benestar amb **intervencions arquitectòniques** que assegurin que tothom pugui visitar-nos amb comoditat. Per l'altra, ja puc anunciar que a principis d'estiu estarem en condicions d'obrir l'esperat **restaurant del Museu**.

Us hi esperem!

Emmanuel Guigon
Director

PROGRAMACIÓ EXPOSITIVA

Fernande Olivier, Pablo Picasso i els seus amics

07.06.24 – 06.10.24

Comissària: Malén Gual

Palau Finestres, primera planta

La capacitat de Fernande Olivier per compilar i plasmar en els seus escrits la vida que compartia amb Pablo Picasso ens apropa al moment en què Picasso comença a despuntar en els moviments artístics d'avantguarda, però també ens mostra al jove pobre, tímid i enamorat. A *Picasso et ses amis* (1933) i *Souvenirs intimes. Écris pour Picasso* (1988), Olivier relata de manera directa i sincera els anys de convivència amb l'artista al Bateau-Lavoir. Olivier també va escriure una sèrie de relats i poemes (encara inèdits) que evidencien una gran sensibilitat i un fort interès intel·lectual. A més d'una finestra per conèixer una mica millor el geni, aquesta exposició –la primera dedicada a ella a l'Estat espanyol– vol ser també un homenatge a aquesta artista, més enllà de la seva relació amb Picasso.

Documents i fotografies inèdites, testimonis audiovisuals i diversos retrats signats pel cercle d'amics de Fernande Olivier són les obres principals que conformen aquesta mostra única. Entre elles, hi trobem les signatures de Kees van Dongen, Joaquim Sunyer, Ubaldo Oppi, Marie Laurencin, a més de retrats realitzats per Pablo Picasso que van ser clau per al desenvolupament del Cubisme.

L'exposició posarà l'accent en els textos i documents que permeten traçar la vida i les relacions de Fernande Olivier, una de les escasses veus femenines que ens han arribat com a testimoni directe d'aquell moment.

El projecte ha comptat amb els Arxius La Belle Fernande (ALBF) i prestadors tan importants com el Museu Nacional Picasso de París, Museo Bellas Artes de Bilbao, Staatsgalerie Stuttgart, Düsseldorf Kunstsammlung, Museo Reina Sofía i Museo Nacional Thyssen-Bornemisza entre d'altres.

PUBLICACIÓ

FERNANDE OLIVIER, PABLO PICASSO I ELS SEUS AMICS

Autors dels textos: Yves Brocard, Gérard Dufaud, Malén Gual, Emmanuel Guigon, Anna Llopis, Laurence Madeline i Christian Parisot

Idiomes: català/anglès i castellà/francès

Disseny: Jason Ellams

Data de publicació: juny de 2024

Pablo Picasso

Retrat de Fernande

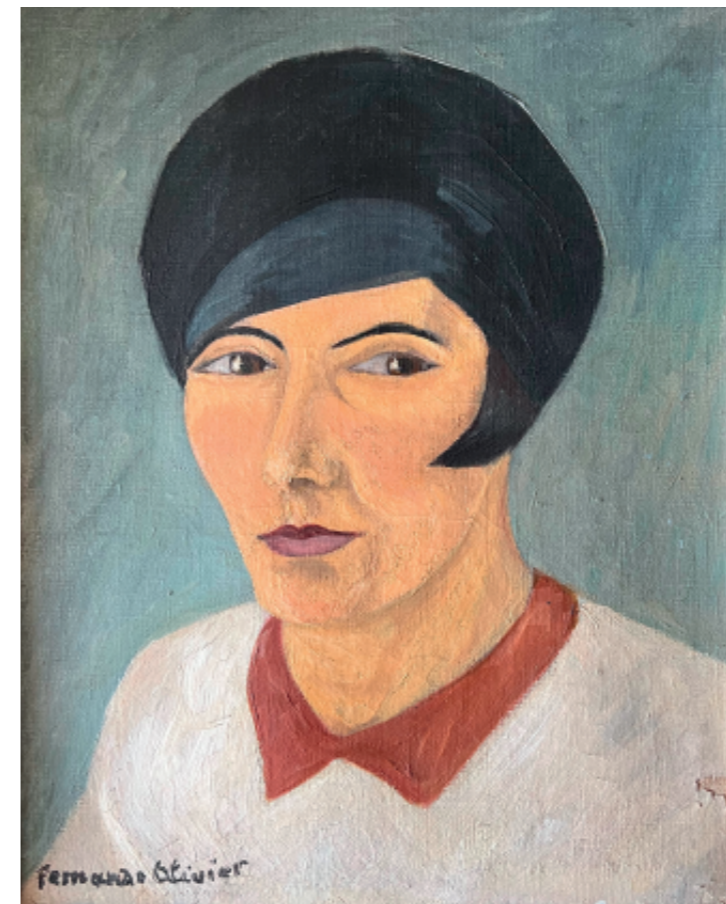
Horta de Sant Joan, estiu de 1909

Oli sobre tela

Dusseldorf Kunstsammlung, Nordrhein-Westfalen

© 2024 Photo Scala, Florence/bpk, Bildagentur fuer Kunst, Kultur und Geschichte, Berlin

© Successió Pablo Picasso, VEGAP, Madrid 2024

Fernande Olivier

Retrat de dona

Anys 20

Oli sobre tela

Archive Belle Fernande

(Arxiu Fernande Olivier)

Pablo Picasso

Retrat de Fernande

Olivier al taller de

l'escultor Ignacio

Pinazo Martínez a

Bateau-Lavoir

Paris, 1908

Contretipat

Musee national

Picasso - Paris

©RMN-Grand Palais

(Musee national

Picasso-Paris) /

Madeleine

Coursaget

© Successió Pablo

Picasso, VEGAP,

Madrid 2024

Kees Van Dongen

Retrat de Fernande Olivier

1907

Oli sobre cartró

© Museu Fabre de Montpellier Méditerranée

Métropole / fotografia Frédéric Jaulmes

Manolo Hugué

Retrat de Fernande Olivier

Dibuix a llapis

1911

Thermalia, Caldes de Montbui

Francisco Durrio

Fermall (Cap envoltat

per una mà)

c. 1895-1896 (rèplica

de l'artista, 1923)

Fermall

Museo Bellas Artes

de Bilbao

De Montmartre a Montparnasse (1889-1914). Artistes catalans a París

22.11.24 – 30.03.25

Comissari: Eliseu Trenc

Palau Finestres, primera i segona planta

El París que van conèixer els creadors i creadores catalanes a principis del segle XX era la capital mundial de l'art modern i el bressol de l'experimentació avantguardista. Pintors, gravadors, il·lustradors, músics, intèrprets, escriptors, periodistes i d'altres personatges van plasmar la seva percepció la Ciutat de la Llum en obres que ara podem contemplar en conjunt en aquesta gran exposició.

Aquesta proposta multidisciplinària permet al públic endinsar-se en el paisatge urbà i humà del moment, en la seva realitat quotidiana i les maneres de viure-la; ens apropa a la feina dels artistes i els seus condicionants i al món del lleure i dels espectacles. Els retrats i autoretrats completen un panorama que transcorre entre dos grans esdeveniments històrics –l'Exposició Universal de 1889 i el començament de la Gran Guerra el 1914– i entre dos pols urbans marcats per la vida artística: el Montmartre de fi del segle XIX i el Montparnasse que es consolida com a indret relacionat amb l'art des de principis del segle XX. També hi figuren altres geografies parisenques: l'Ile de la Cite, Belleville, el Canal de Saint Martin o els bulevards i els seus entorns.

PUBLICACIÓ

DE MONTMARTRE A MONTPARNASSE:
ARTISTES CATALANS A PARÍS 1889-1914

Autors dels textos: Vinyet Panyella
i Eliseu Trenc

Idiomes: català, castellà, anglès i francès

Disseny: Per confirmar

Data de publicació: novembre de 2024

Santiago Rusinol, Ramon Casas, Isidre Nonell, Joaquim Sunyer, Lluís Vidal, Laura Albéniz, Pau Casals, Isaac Albéniz, Enric Granados, Joaquim Nin, Maria Gay, o Jaume Brossa són solament alguns dels noms que podem trobar en aquesta mostra d'artistes catalans que van viure i treballar a París, tot lluitant per trobar el seu camí a partir de la irrenunciable llibertat artística i creativa, per les possibilitats de donar a conèixer la seva obra o per donar resposta als encàrrecs de marxants per satisfer els gustos de moda dels seus clients.

Ricard Canals Llambí

Escena de bordell

c. 1900- 1910

Guaix, tinta a la ploma, pastel i llapis grafit sobre paper

MNAC

Ramon Casas

Plein air

1891

MNAC

Pablo Picasso

Margot (L'espera)

1901

Oli sobre tela

Museu Picasso, Barcelona

©Successió Pablo Picasso, VEGAP, 2024

Marià Pidelaserra

El Sena en un dia gris,

1900

Oli sobre tela

MNAC

La primavera surrealista

El Manifest surrealista va ser escrit per André Breton i publicat per primera vegada el 1924 a París. L'escrit, que marcà el seu inici oficial, defineix el surrealisme com un moviment artístic i literari que busca explorar el funcionament del pensament humà a través de l'art i alliberar el potencial creatiu de l'inconscient. I d'això en fa ja 100 anys.

El Museu Picasso de Barcelona vol celebrar l'efemèride amb un seguit d'esdeveniments, activitats i publicacions al voltant de Picasso i el Surrealisme, així com de la relació d'André Breton amb Catalunya i Espanya, per tal de consolidar el paper del Museu en òrbita internacional.

Un dels actes serà la recreació documental de l'exposició «Picasso» de la Sala Esteva organitzada pel grup ADLAN (Amics de l'Art Nou) l'any 1936. Aquest fet historiogràfic s'incorporarà al recorregut de la col·lecció permanent, ja que és imprescindible per tal d'explicar l'obra de Picasso i la seva recepció a Catalunya i a Espanya a les portes de la Guerra Civil. És evident que la història

d'Espanya ha amagat aquesta història expositiva i que malauradament el Cubisme el Surrealisme no són presents a la nostra col·lecció.

Presentarem també una exposició-dossier sobre Picasso i les revistes surrealistes. Els surrealistes van apropiar-se de la figura i la pintura de Picasso: «El reivindiquem com un dels nostres». En són testimoni, més enllà de les seves obres, els textos publicats a les revistes surrealistes d'André Breton, Paul Éluard, Michel Leiris, Robert Desnos, Jacques Prévert, Jacques Baron, Benjamin Péret, Salvador Dalí i Man Ray.

En aquest sentit, està prevista la publicació del llibre *André Breton i el boomerang espanyol*.

També presentarem una exposició de collages d'Aube Breton-Elléouët, reconeguda artista i filla d'André Breton. Tot i que el surrealisme sol ser considerat un moviment històric, la seva influència es pot percebre en un nombre creixent d'artistes contemporanis com ara Breton-Elléouët, cosa que permet que l'efemèride sigui significativa avui en dia.

Aube, filla de Jacqueline Lambda i André Breton, va néixer a París el 20 de desembre de 1935. De nena va compartir amistat i estones de joc amb amb Maya Picasso, filla de Picasso i Marie Thérèse-Walter a Royan durant la “drôle de guerre”. Part de la seva infància, però, va transcórrer als Estats Units (1940-1946) i a Mèxic (1943) amb la seva mare i a casa de Frida Kahlo, artista que trobarem representada en diverses de les composicions artístiques de Breton-Elléouët.

El seu recorregut artístic és extens i destaquen les seves composicions de collage plenes de lirisme, realitzades a partir del 1970. Les seves obres s'han pogut veure en multitud d'exposicions, tant individuals com col·lectives, a què ara s'hi suma el Museu Picasso, que exposarà per primera vegada a Catalunya nombrosos collages de l'artista en el marc de la Primavera Surrealista.

Aube Breton-Elléouët
L'attente (L'espera), 2000
Laleh June Gallery

Exposició «Picasso»
a la Sala Esteva Barcelona, 1936
Fotografia: autoria desconeguda. Museu Picasso,
Barcelona. Fons Sala Esteva, compra 2009-2010

Cartell de l'exposició
«Picasso» a Madrid, 1936
Archives du Musée
National Picasso, París

Fotografia d'Aube Breton-Elléouët
Royan, primavera del 1940
Cliché © Comediart/LBF

Bernard Plossu Paisatges catalans de Picasso

01.03.24 – 16.09.24

Comissari: Emmanuel Guigon

Sala Mauri i Sala Meca – Entrada gratuïta

Itinerància per centres picassians en territori català

Bernard Plossu (nascut el 27 de febrer de 1945 a Da Lat, sud de Vietnam) és un fotògraf de gran reconeixement internacional, Premi Nacional de Fotografia a França. La part més important del seu treball està constituïda per reportatges de viatges. Admirador de Picasso, Bernard Plossu va seguir els passos del geni pels diferents paratges catalans que va visitar: Horta de Sant Joan, Gósol, Cadaqués i Barcelona, entre

d'altres. Així compon una mena de «dietari fotogràfic» pels indrets que en l'actualitat es consideren cabdals en la riquesa artística de Pablo Picasso. Ho fa amb la tècnica de positivat *paper fresson*, que dona a les fotografies una textura especial, subtil i sòbria, que l'allunya de la grandiloqüència tot dotant-les d'una plasticitat poètica extraordinària.

PUBLICACIÓ

PLOSSU PICASSO

Barcelona, Gósol, Horta de Sant Joan, Cadaqués

Autors dels textos: Malén Gual, Emmanuel

Guigon i Bernard Plossu

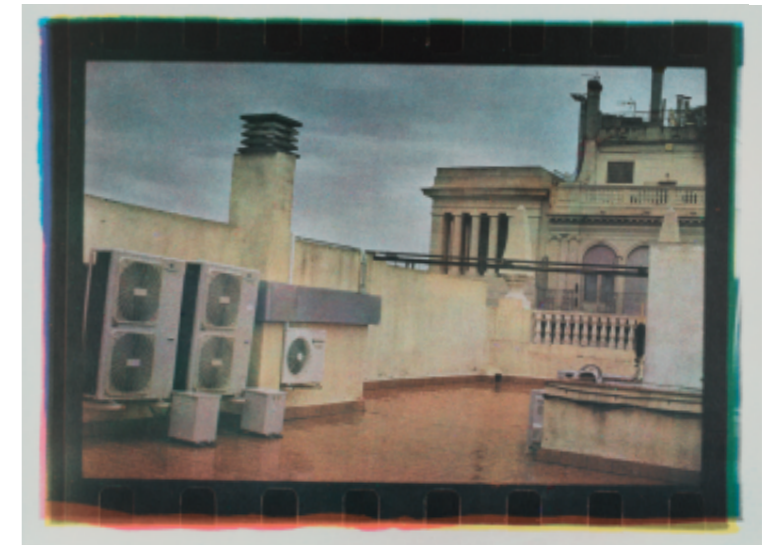
Idiomes: català, castellà, anglès i francès

Disseny: FericheBlack

Data de publicació: febrer de 2024

Pablo Picasso
Terrats de Barcelona
Barcelona, 1902
Museu Picasso, Barcelona
©Successió Pablo Picasso, VEGAP, 2024

Bernard Plossu
Barcelona, 2019
Fotografia revelada amb
la tècnica Fresson
© Bernard Plossu

Pablo Picasso
Terrats de Barcelona
Barcelona, 1896
Museu Picasso, Barcelona
©Successió Pablo Picasso,
VEGAP, 2024

Bernard Plossu
Barcelona, 2019
Fotografia revelada amb
la tècnica Fresson
© Bernard Plossu

NOVA
MUSEOGRAFIA

El gran repte de la nova museografia

Aquest any serà decisiu en el treball per preparar una nova presentació de la col·lecció del Museu, que inclourà un relat discursiu i en la qual es prioritzarà la contextualització. Aquesta nova presentació podrà veure's a partir del mes d'octubre i gira entorn Picasso i la seva relació amb Barcelona, les donacions de l'artista, una nova sala per a *Las Meninas* juntament amb *Els Colomins*, amb documents de l'arxiu, fotografies, etc., partint de la premissa que el Museu Picasso és creació del mateix artista i del paper que han tingut determinades famílies (com la família Gaspar o la família Gili.)

La cartografia *Picasso-Barcelona* –publicada el mes de desembre de l'any passat– serà un bon punt de partida perquè el públic compregui bé el vincle intens de l'artista amb la ciutat. A la vegada, s'incorporarà la tecnologia a sales per

tal de mostrar aquells estudis científics fets recentment i que ens han ajudat a comprendre millor els processos creatius de Picasso.

L'objectiu és fer la visita molt més entenedora i dinàmica pel visitant amb dispositius pedagògics i amb mobiliari per a facilitar el descans.

Durant el 2024, també s'obrirà una nova sala de ceràmiques de Picasso, per a la col·lecció que va donar al Museu Jacqueline Roque.

I enguany tindrem uns convidats d'honor que ens ajudaran a entendre l'ull de Picasso. Es tracta d'un intercanvi d'obres amb el Museo del Prado que permetrà incloure un diàleg entre obres dels grans mestres del segle d'or espanyol i obres de Picasso que es presentarà durant el mes

Velázquez
El niño de Vallecas, 1635-1645
Museo del Prado

Pablo Picasso
Còpia de *El Niño de Vallecas* de Velázquez
Madrid, 16 d'abril del 1895
Llapis grafit sobre paper
Àlbum de Madrid, Màlaga i Barcelona, 1895-1896
Madrid, Màlaga i Barcelona, 1895-1896
©Successió Pablo Picasso, VEGAP, 2024

Sala amb fotografies de Melich amb les obres de Picasso de la donació de 1970
Fotografia de Miquel Coll

3

PROGRAMES
PÚBLICS

Programa d'activitats: fidelitzar el públic més enllà de les exposicions.

L'objectiu de la programació pública és posar l'accent en el treball amb el públic local, de proximitat, tot teixint xarxes de coneixement i pertinença a la institució. La idea és fer un programa singular i significatiu per a la ciutat des del marc conceptual del Museu Picasso de Barcelona amb reflexions situades en el context immediat, però també amb mirada internacional. Per això, el programa d'activitats activa reflexions i experiències a sales a través de lectures, visites, taules rodones, conferències, presentacions, de les arts en viu o de la música.

Entenem el Museu com a part de l'ecosistema cultural de la ciutat, on ha de treballar per tal de crear sinergies amb altres institucions, projectes i públics que permetin ampliar i diversificar audiències; també volem donar lloc a encreuaments fructífers que sorprenguin i depassin allò que s'espera que hom pugui trobar en la programació pública del Museu.

Un d'aquests encreuaments és el que hem posat en marxa amb El Dorado. Societat Flamenca barcelonesa, que programarà una actuació mensual de flamenc. Aquesta col·laboració vol portar més enllà l'exposició temporal *Miró-Picasso*, germen del projecte, i proposa explorar la relació de Picasso amb el flamenc, tot convidant els artistes a dialogar i a interpel·lar, des de la contemporaneïtat, i dins el Museu, el patrimoni picassià. Aquest és un programa que vol sumar-se al ric teixit cultural flamenc barceloní per tal de dotar-lo de nous matisos i perspectives en diàleg amb l'obra de Pablo Picasso.

Espectacle
Recordant Marchena
al Museu Picasso
(19.01.2024)
Fotografia d'Ana Palma.

Espectacle
Recordant Marchena
al Museu Picasso
(19.01.2024)
Fotografia d'Ana Palma.

Compartint el desig de treball en xarxa amb el festival de videocreació LOOP Barcelona, hem establert una aliança que vol depassar la relació puntual durant el festival. Donarem suport a projectes que investiguen temes que ens són

comuns –com ara la reescriptura de la història de l'art o la reflexió sobre el mateix mitjà audiovisual– mitjançant pràctiques experimentals, tot establint diàlegs entre aquestes produccions i la Col·lecció que permetin lectures noves.

LOOP festival: Tao Hui.
'Screen as Display Body'
Un projecte de Museu Picasso de Barcelona & LOOP
Del 14 al 24 de novembre de 2023
Museu Picasso Barcelona
Agraïments: Stavros Efremidis Collection & Esther Schipper
Fotografia © Víctor Parreño

A més, continuarem amb el compromís de programar fent ciutat, participant, com ja hem fet en edicions anteriors, en esdeveniments com el *Barcelona Dibuixa*, la *Nit dels Museus* o els més recents *In Museu*, el *Barcelona Obertura*, *Museus i Creació* i *En Residència 2024 - 2025*.

La Col·lecció és el gran patrimoni del Museu. Per això, a la tardor inaugurarem un programa públic que vol posar-la en el centre del discurs curatorial, donant la paraula a convidats de diferents trajectòries que ens compartiran la seva aproximació personal a les obres, però també compartint amb el públic processos de recerca i estudi. Aquests diàlegs amb la Col·lecció els farem tant a través de formats més acadèmics com amb l'experiència del contacte directe amb les obres a les mateixes sales d'exposició.

Continuem amb el Doctorat Picasso, que el curs 23-24 s'articula al voltant del tema «Picasso i Catalunya» i que el curs 24-25 ho farà al voltant de «Picasso i el surrealisme». Aquest és un

programa de formació superior d'accés obert i gratuït en conveni entre la Universitat Autònoma de Barcelona, l'Université Picardie Jules Verne d'Amiens i el Museu Picasso de Barcelona que pretén repensar Picasso des de la creativitat contemporània, amb una mirada jove i actual. A més d'incentivar l'estudi i promoure tesis doctorals que prenguin Picasso com a detonador de recerques, el Doctorat Picasso té un programa d'activitats que expandeix i visibilitza la recerca sobre l'obra picassiana en el nostre context. Enguany encara programarem el *Seminari ambulant Picasso i Catalunya* que va començar a Sitges a l'octubre i que seguirà amb parades en cada un dels territoris picassians: Vallvidrera, Gósol, Horta de Sant Joan i Cadaqués.

Com acompanyem els públics del futur? El compromís educatiu del Museu.

L'educació artística està situada al centre de les preocupacions del Museu i de la nostra estratègia de desenvolupament dels públics. És indubtable l'èxit i el reconeixement del nostre projecte educatiu, però afrontem el repte de reinventar-nos i ampliar projectes i perspectives. Presentem una programació permanent de tallers familiars que incorpora artistes, educadors, i treballam per incorporar noves metodologies de formació

artística a sales, sumant al Visual Thinking Strategies aproximacions noves a la interpretació i comprensió de l'obra picassiana. Amb el desig d'arribar a públics nous i també a públics escolars allunyats, a les beques de transport sumem la *Maleta Picasso*, un recurs didàctic que viatja als centres que volen aprofundir en l'obra de Picasso o bé no tenen disponibilitat per visitar el Museu.

Inaugurem al maig les Primeres Jornades d'Art i Educació adreçades a la docència, un espai on compartir metodologies i estratègies de treball amb l'obra de Picasso. L'objectiu de les jornades és doble: per una banda, aportar reflexió crítica i teoria per treballar l'art a l'escola; per altra, crear una plataforma on compartir projectes escolars desenvolupats recentment i establir un diàleg entre docents i l'equip educatiu del Museu.

També volem reafirmar la nostra voluntat de ser un referent en projectes comunitaris, tot donant visibilitat a iniciatives de llarga durada amb col·lectius de gent gran –com ara el taller de memòria o l'ArtGran– o traçant sinergies entre el sector cultural i el sanitari –amb un projecte adreçat al col·lectiu de persones cuidadores no professionals.

L'hospitalitat en el cor de la política de públics: pensar el flux d'assistents i la creació d'espais de servei als públics.

La magnífica notícia de la recuperació dels públics ens obliga a una revisió del recorregut a sales per tal de garantir la bona convivència entre les visites de grup i les individuals. Per això, tot i mantenir l'obertura de tota la planta baixa com a espai públic, treballem en la sectorització d'un espai d'acollida que concentri tots els recursos per a la visita –venda d'entrades, serveis d'audioguia i consignes– i l'aplicació de tecnologia que ens permeti millorar els controls d'aforament, la senyalística i la circulació. Aquesta reordenació de les plantes baixes dels palaus facilitarà l'obertura d'una àrea de trobada i descans per al públic– que serà una zona d'acollida abans de gestionar l'entrada al Museu– i refugi climàtic i de silenci.

En la nova museografia de la Col·lecció es vol posar en el centre l'experiència del públic.

La presentació complementarà l'exposició de les obres amb documentació de context i espais de descans i també oferirà unes noves audioguies i textos de sala que ampliaran informació i referències i proposaran experiències noves de visita. L'objectiu és fer un museu més acollidor, des de l'entrada pel carrer de Montcada fins que transita per les sales del Museu.

Als canvis i millores de recorregut, senyalística i museologia afegim l'indispensable factor humà amb la figura dels equips mediadors de sala, que tindran contacte directe amb el públic aportant informació genèrica, però també especialitzada i posant el focus en obres i aspectes de l'obra de Picasso. També vetllaran perquè el discurs sigui adaptat en tot moment a l'especificitat de la persona que atenen.

